ТРИБУНА трудящих

www.tribune.com.ua

Життя продовжується!

№67 (9433)

22 серпня 2018 р.

Середа

КІНОНІЧ У «БОММЕРІ»

У святкові дні не доведеться нудьгувати любителям сучасного кіно. З 25 на 26 серпня в кінотеатрі «Боммер» пройде ніч іспанського кіно (початок о 22.00). Протягом 307 хвилин на екрані демонструватимуться справжні шедеври іспанського кіномистецтва — визнана кінокласика, авторські стрічки й картини-переможці престижних фестивалів. Усі фільми демонструватимуться на мові оригіналу з українськими субтитрами.

✧ *Вісті Слобожанщини*

Як розбудовуватиметься Харків?

Це питання стало ключовим під час розгляду й уточнення планів розвитку територій згідно з Генпланом у профільному департаменті столиці Слобожанщини. Було розглянуто 9 конкретних планів розвитку на територіях Московського, Слобідського, Київського, Новобаварського й Холодногірського районів. Великі житлові масиви незабаром мають вирости в Слобідському районі на великій ділянці уздовж проспекту Ландау в бік аеропорту, у Московському районі на вулиці Гвардійців Широнінців та Дружби Народів, а також у Київському районі на території, що межує з Окружною дорогою.

Відкриється Почесне Грузинське консульство

Вже до кінця вересня в Харкові відкриється Почесне консульство Республіки Грузія. Вже призначено почесного консула — ним став Олександр Чхиладзе. Міністерство закордонних справ Грузії вже вручило йому консульську екзекватуру, а в нашому місті виділено приміщення для почесного консульства по проспекту Гагаріна, 98. Про конкретний день відкриття консульства йтиме мова під час урочистостей до Дня міста Харкова, на які прибуде численна грузинська делегація.

Проект під егідою ЮНІСЕФ

Вже незабаром (з вересня), вперше в Україні, на території Харкова втілюватиметься проект «UPSHIFT Україна», орієнтований на навчання і розвиток професійних навичок у молоді. Цей проект реалізовується за сприяння фонду «Професійний розвиток Харкова» в межах програми ЮНІСЕФ «Посилення життєстійкості і підвищення соціальної активності підлітків та молоді у Східній Україні». Організатори наголошують, що цей проект спрямований, передусім, на соціально пасивну, малоактивну молодь у віці від 14 до 21 року.

Згідно з проектом, 20 тренерів навчатимуть молодих людей основам соціального підприємництва. Учасники програми повинні будуть розробити власний проект, направлений на розвиток Харкова чи вирішення якоїсь конкретної проблеми. Кращі індивідуальні проекти отримають грант у розмірі 60 тисяч гривень на втілення ідеї в життя.

Варто зазначити, що цей проект під егідою ЮНІСЕФ надзвичайно популярний у світі, до нього долучилися вже понад 20 країн.

Найпоширеніші імена для немовлят

Під час державної реєстрації новонароджених у нашій області найпоширенішими іменами для немовлят були:

Жіночі: Софія, Кіра, Анастасія, Поліна, Мілана, Вероніка, Марія, Єва, Ангеліна, Варвара, Мирослава, Катерина, Аліса, Олександра, Вікторія, Діана, Ксенія, Єлизавета, Ліана, Маргарита і Марина.

Чоловічі: Артем, Олександр, Єгор, Максим, Дмитро, Кирило, Владислав, Ілля, Олег, Данило, Тимур, Роман, Ростислав, Сергій, Руслан, Денис, Антон, Марк, Євген, Давид, Микита, Костянтин, Ігор, Володимир, Олексій і Макар.

Серед досить незвичних і рідкісних жіночих імен, які дають своїм дітям жителі області, можна виділити: Дора, Міра, Лукерія, Белла, Емма, Адель, Аніта, Зоряна, Ельза, Ніколь, Февронія і Лейла.

Серед чудернацьких чоловічих імен на Харківщині можна виділити такі імена: Домінік, Теодор, Лука, Спартак, Архип, Натан, Ілан, Ерік, Лукас, Ной, Рафаель, Герман і Никодим.

Філармонія відкриває ювілейний сезон

Харківська державна філармонія 4 вересня відкриває свій ювілейний 90-й концертний сезон великим концертом свого Академічного симфонічного оркестру під керуванням Юрія Янка. Прозвучать дві симфонії Ігоря Стравінського. Солістом виступатиме запрошена зірка із Бельгії — піаніст Віталій Самошко.

Для Харкова буде завершена капітальна реконструкція філармонічного комплексу з унікальним Великим залом, відреставрованим і відновленим будівельниками у відповідності до свого первісного вигляду. Родзинками філармонії стануть знамените фойє-ротонда з колонами, Малий камерний зал та Музей музики. Після реконструкції Харківська філармонія, разом із Органним залом, одночасно зможе прийняти понад 1500 глядачів.

Василь ЧИГРИН

НЕПОХИТНИЙ ХАРКІВ: НЕЗАЛЕЖНІСТЬ НАЗАВЖДИ!

Чотири найважливіші свята у серпні (День прапора, День Незалежності України, День міста і 75-а річниця визволення від нацистських загарбників) стали доленосними в історії столиці Слобожанщини.

Ще наприкінці 80-х років минулого століття, за панування комуністичного режиму, над 100-тисячним людським морем мітингів на головній площі міста майорять жовто-блакитні прапори. Український Харків на Майданах виборював незалежність країни. Непохитним і мужнім він був і чотири роки тому, коли рішуче відстоював свою суверенність і волю у протистоянні з бандитсько-російською навалою, яка захопила облдержадміністрацію й підпалила її.

Непохитним наш рідний Харків був і в страшні періоди 1941-1943 років, коли пережив темну смугу окупації та звільнення від коричневої фашистської чуми 75 років тому. Вистояв, витерпів, звівся на ноги...

Після війни протистояли вже комуністичній чумі його мужні сини — українські патріоти, націоналісти, «шістдесятники»: Юрій Шевельов, Гелій Снєгирьов, Микола Козак, Степан Сапеляк, Борис Чичибабін, Анатолій Здоровий, Юрій Стадніченко, Василь Боровий, Олекса Марченко, Анатолій Сергієнко, Віктор Бурмака, Петро Черемський, Валентина Овод та багато інших знаних лідерів національно-визвольних рухів на Харківщині.

За часів обох Майданів вже молодше покоління харків'ян підхопило естафету мужності й волелюбства. Ми пишаємося Сергієм Жаданом, Марією Бурмакою, Євгеном Котляром, Юрієм Паращуком, Владом Зубенком, Володимиром Чистіліним та іншими героями Майдану і Небесної сотні.

Хтось може сказати: все було дарма. Це не так! Хоча ідеали «Революції гідності» зрадили деякі нинішні можновладці, — результати Майдану незаперечні. Скажімо, Харків (як і більшість посткомуністичних населених пунктів країни) нарешті позбавився своїх «совкових» пережитків та тоталітарних псевдоідолів. Непохитний Харків сьогодні насолоджується п'янким почуттям свободи, волі й незалежності... На відміну від Донецька, Луганська чи Сімферополя, де окупаційна влада вже відлучила населення від цих важливих для людини понять.

Сьогоднішній Харків спокійно живе, працює, навчається, відпочиває і невпинно розвивається, бо упевнений у тому, що незалежність — це назавжди!

Василь ЧИГРИН

✧ *Стисло про цікаве*

ОНОВЛЮЮТЬ КРИНИЦЮ СКОВОРОДИ

Про знамениту Сковородинівську криницю в Бабаївському лісі знають далеко за межами Харківщини. Вона давно вже стала визначною культурно-історичною пам'яткою. За переказами, тут любив відпочивати відомий український філософ, письменник і просвітитель Григорій Сковорода. Однак, час бере своє: джерело потрібно регулярно чистити, відновлювати, упорядковувати. Останній раз суттєвого ремонту Сковородинівське джерело зазнало років 40 тому.

Нещодавно ініціативна група на чолі із Заслуженим працівником культури України Людмилою Чечіною стала переможцем обласного конкурсу міні-проектів. Вже виділено 200 тисяч гривень на капітальну реконструкцію Сковородинівської криниці в Бабаївському лісі.

Крім цього район направив додатково на цю благородну справу ще 50 тисяч гривень.

До речі, проект реконструкції розроблений особисто Бабаївським селищним головою Олександром Морозом та фахівцями селищної ради. Буде проведена заміна комунікацій, виготовлена оригінальна альтанка та 10 ексклюзивних лав, встановлять декоративні світильники, повністю перекладуть оздоблювальною плиткою увесь майданчик, де знаходиться джерело, а також відреставрують круті сходи.

Основні роботи планують завершити до середини першого місяця осені, адже 15 вересня у Бабаївському лісі проходитиме традиційний фестиваль «Сад пісень Сковороди». Буде багато гостей, які обов'язково забажають подивитися на знамениту криницю, тому так поспішають зараз будівельники.

В. В.

✧ Вітання

Шановні земляки!

27 років тому перемогою завершилася боротьба українського народу за власну державність. Боротьба, яка тривала століттями.

Сьогодні ми відзначаємо лише 27 років незалежної України, проте завжди пам'ятатимемо про 100-річчя з дня створення нашої держави. Україна відродилась 22 січня 1918 року. Саме в часи Української революції 1917–1921 років наш народ виборов державність – утвердив державні кордони, мову, гроші, символіку, створив боєздатне військо. Ще на початку минулого століття наша держава була визнана у світі.

Через зовнішню агресію та внутрішні протиріччя українці тоді втратили здобуте й гірко розплатилися за цю втрату: роками репресій, голодоморів, нищення всіх стовпів національного відродження. Проте, знищивши мільйони українців, гнобителі не змогли знищити дух нашого народу. Цей дух переміг тоді й перемагає зараз. Кожного дня – на фронті та в мирних містах і селах – ми захищаємо й розбудовуємо власну державу. Кожен із нас є творцем української незалежності. І цей день, 24 серпня, – свято для кожного, у кого Україна в серці, думках та мріях.

День Незалежності сповнений надпотужними емоціями. Радістю й сумом. Сьогодні всі ми висловлюємо слова великої поваги та вдячності захисникам нашої держави, які боронять українську землю на сході. Сьогодні згадуємо тих, хто загинув за Україну – у війнах усіх років, під час репресій та голоду. Сьогодні радіємо тому, що ми здобули. Сьогодні віримо в краще та крокуємо до майбутнього.

Щиро вітаю всіх земляків із Днем незалежності України! Слава Україні!

Юлія СВІТЛИЧНА,
голова Харківської обласної
державної адміністрації

✧ Цікаво про важливе

МІСТО НАШОЇ НАСНАГИ

Щороку 23 серпня відзначається День міста Харкова, у день повного визволення міста в 1943 році від фашистських загарбників. На сьогодні наш рідний Харків — потужний науковий, індустріальний, транспортний і студентський центр України.

Читачам цікаво буде дізнатися про сучасне життя одного із найбільших в Україні мегаполісів, тому працівники Облстату підготували для «Трибунки» спеціальну святкову вибірку про столицю Слобожанщини. На сьогодні у Харкові проживає понад 1 млн 440 тис. осіб, із яких 46,2% чоловіків і 53,8% жінок. Середній вік харків'янина становив 41,5 роки.

За підсумками 2017 року, в обласному центрі зосереджено 43,9% усієї реалізованої промислової продукції області, виконано 60,1% усіх будівельних робіт, прийнято в експлуатацію 79,4% загального обсягу житла, із-за кордону залучено 65% прямих інвестицій із 60 країн світу, освоєно 62,5% капітальних інвестицій, навчалося 95% студентів області.

Місто Харків має величезний потенціал. Тут живуть і працюють віддані своїй справі люди, які щодня роблять внесок у розвиток свого міста і країни.

Зі святом тебе, рідне місто!

Ігор НАУМОВ,
заступник начальника
Головного управління статистики
у Харківській області

Шановні пайовики ТОВ агрофірма «Рассвет»! Дорогі земляки!

Вітаю вас з днем народження нашої неньки-України — Днем Незалежності!

У цей день здійснилася споконвічна мрія наших предків — бути господарями на своїй найбагатшій, прекрасній і чарівній українській землі!

Від усього серця бажаю вам всім миру, міцного здоров'я, добра, достатку та щедрої долі.

Бажаю, щоб наші серця сповнювалися гордістю за нашу державу, а день прийдешній приносив лише світле почуття радості від розбудови і процвітання наших сіл і міст!

Зі святом вас! Слава Україні!

Віктор ПІМЕНОВ,
генеральний директор ТОВ агрофірма «Рассвет»

✧ Оголошення[R]

Вважати недійсними у зв'язку з втратою документи на квартиру на ім'я власника Мокєров Ігор Едуардович, що знаходиться за адресою: Харківська обл., Харківський район, с. Комуніст, вул. Докучаєва, буд. 10, секція 19, кв. 98 — техпаспорт, свідоцтво про право власності, витяг з реєстру.

✧ Пропонуємо роботу

Охоронній фірмі терміново потрібні охоронники чоловіки та жінки .

Вахта 21/8. З/П від 220 за добу. Проїзд проживання та харчування за рахунок роботодавця.

Тел: 050-305-38-28, 095-162-25- 58

✧ Оголошення[R]

Продам АЗС и Нефтебазу в г. Харьков, АЗС в с. Борщевая и АГЗС в пос. Высокий, Харьковский район. Тел. 057-373-64-91

✧ Громадські обговорення[R]

Додаток 3
до Порядку передачі документації для надання висновку з оцінки впливу на довкілля
та фінансування оцінки впливу на довкілля

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Реєстру, не зазначається суб'єктом господарювання)

201821108

(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

ОГОЛОШЕННЯ про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність

Спорудження розвідувальних свердловин №№200, 201, 202, 203, 204 Мелихівського ГКР, експлуатаційних свердловин №№187, 188 Мелихівського ГКР та оціночно-експлуатаційної свердловини №186 Мелихівського ГКР на території Мелихівської сільської ради, розвідувальних свердловин №№85, 87 Східно-Медведівського ГКР, №117 Медведівського ГКР на території Старовірівської сільської ради, розвідувальної свердловини №209 Рябухинської площі на території Охоченської сільської ради. Підключення свердловин до установок підготовки вуглеводневої сировини.

(загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності

Глибина свердловин – максимальна 4050 м; спосіб буріння – роторний, турбінний; передбачається кріплення ствола свердловин високогерметичними обсадними колонами.

Підключення свердловин до установок комплексної підготовки газу.

Очікувані об'єми видобутку природного газу становлять від 15 тис.м3/добу до 70 тис.м3/добу з кожної свердловини. Підключення сердловин включає облаштування устя свердловин, підключення їх в технологічну лінію збору газу на установці комплексної підготовки газу газоконденсатних родовищ шляхом прокладання газопроводу-шлейфу від устя свердловини до УКПГ.

(потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо), місце провадження планованої діяльності)

2. Суб'єкт господарювання

Акціонерне товариство «Укргазвидобування», код за ЄДРПОУ 30019775.

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи - підприємця, ідентифікаційний код або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті),

Юридична адреса: 04053, м. Київ, Шевченківський район вул. Кудрявська, буд. 26/28, тел.: (044) 461-25-49.

Роботи з провадження планованої діяльності буде здійснювати ГПУ «Шебелинкагазвидобування» АТ «Укргазвидобування», код за ЄДРПОУ 00153146, розташоване за адресою: 64250, Харківська область, Балаклійский район, смт. Донець, вул. Стадіонна, 9, тел.: (05749) - 93-3-72.

місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи - підприємця (поштовий індекс, адреса), контактний номер телефону)

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення

Департамент екології та природних ресурсів Харківської обласної державної адміністрації, за адресою: 61022, м. Харків, м-н Свободи, 5, Держпром 4 під., 7 пов., тел. (057) 705-06-83, електронна адреса: ecodepart@kharkivoda.gov.ua.

Контактна особа – начальник відділу оцінки впливу на довкілля, моніторингу, зв'язків з громадськістю Варвянський В.Ю., тел. (057) 705-06-66.

(найменування уповноваженого органу, місцезнаходження, номер телефону та контактна особа)

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля

Рішенням про провадження планованої діяльності буде висновок з оцінки впливу на довкілля, виданий Департаментом екології та природних ресурсів Харківської обласної державної адміністрації відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

(вид рішення про провадження планованої діяльності, орган, уповноважений його видавати, нормативний документ, що передбачає його видачу)

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (зазначається у назві оголошення) та надання громадськості доступу до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, визначеної суб'єктом господарювання, що передається для видачі висновку з оцінки впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження або пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із внесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

Громадські слухання (перші) відбудуться

Харківська область, Нововодолазький район, с. Мелихівка, вул. Центральна, буд. 250, в приміщенні Мелихівського сільського будинку культури, о 13 год. 00 хв. 11 вересня 2018 року.

(зазначити дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

Громадські слухання (другі) відбудуться

(вказати дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності

Департамент екології та природних ресурсів Харківської обласної державної адміністрації, за адресою: 61022, м. Харків, м-н Свободи, 5, Держпром 4 під., 7 пов., тел. (057) 705-06-83, електронна адреса: ecodepart@kharkivoda.gov.ua.

Контактна особа – начальник відділу оцінки впливу на довкілля, моніторингу, зв'язків з громадськістю Варвянський В.Ю., тел. (057) 705-06-66

(зазначити найменування органу, місцезнаходження, номер телефону та контактну особу)

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій

Департамент екології та природних ресурсів Харківської обласної державної адміністрації, за адресою: 61022, м. Харків, м-н Свободи, 5, Держпром 4 під., 7 пов., тел. (057) 705-06-83, електронна адреса: ecodepart@kharkivoda.gov.ua

Контактна особа – начальник відділу оцінки впливу на довкілля, моніторингу, зв'язків з громадськістю Варвянський В.Ю., тел. (057) 705-06-66.

(зазначити найменування органу, поштову та електронну адресу, номер телефону та контактну особу)

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного в абзаці другому пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності

Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 305 аркушах.

(зазначити усі інші матеріали, надані на розгляд громадськості)

(зазначити іншу екологічну інформацію, що стосується планованої діяльності)

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відмінне від приміщення, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними

64250, Харківська область, Балаклійский район, смт. Донець, вул. Стадіонна, 9, приміщення «ГПУ «Шебелинкагазвидобування» тел.: (05749) - 93-3-72 – з 28 серпня 2018 року.

63260, Харківська обл., Нововодолазький р-н, с. Мелихівка, вул. Центральна, буд. 252, приміщення Мелихівської сільської ради, тел (05740) 7-92-43 – з 28 серпня 2018 року

63250, Харківська обл., Нововодолазький р-н, с. Старовірівка, вул. Центральна, буд. 60, приміщення Старовірівської сільської ради, тел (05758) 5-11-45 – з 28 серпня 2018 року

63262, Харківська обл., Нововодолазький р-н, с. Охоче, вул. Заозерна, буд. 52, приміщення Охоченської сільської ради, тел. (05740) 6-02-35 – з 28 серпня 2018року

(найменування підприємства, установи, організації, місцезнаходження, дата, з якої громадськість може ознайомитися з документами, контактна особа)

✧ *Із глибини віків*

ЩО ПРИХОВУЮТЬ ПОКОТИЛІВСЬКІ ПАГОРБИ?

Історія заснування селища Покотилівка оповита численними легендами, бувальщинами й гіпотезами. Долю поселення можна прослідкувати лише уривками та фрагментами в контексті певних знакових історичних подій. Протягом XVII-XVIII століть Покотилівка принаймні тричі була буквально стерта з лиця землі, а через кілька років після руйнації знову відроджувалася й продовжувала своє життя. Зараз, маючи певні історичні свідчення та спираючись на унікальні архівні матеріали, можна стверднo говорити про те, що Покотилівка як поселення значно старша за Харків і заснована дещо іншим чином, ніж столиця Слобожанщини...

Звідки переселенці?

Покотилівські пагорби, покриті густими лісами, — досить зручне місце для схованки й будівництва поселень, що не впадають в око стороннім, вороже налаштованим людям. Однак, навіть високі пагорби та лісові хащі не врятували в 1239 році, під час монголо-татарської навали, літописне місто Донець, яке було зруйноване й пограбоване, а все населення знищене або забране в полон.

На багато наступних років цей край (Сіверщина) став пусткою, і в народі його називали Дикий степ. Саме Сіверська земля в часи Київської Русі служила одним із форпостів у боротьбі з кочівниками. На жаль, поселень сіверян збереглося дуже мало. Найбільш відоме — поблизу Хорошевого (про нього нещодавно писала «Трибуна трудящих»). Населення займалося землеробством, скотарством, мисливством, рибальством і дуже активно... бджолярством. Сіверяни вміли виготовляти добротні речі з чорного і кольорових металів, кісток, каменю, глини та інших матеріалів. Поселення нерідко руйнувалися печенігами та половцями й довго не могли відродитися.

Ще на початку XVII століття територія нинішньої Харківщини була мало заселеною. Але і в цих краях поступово з'являлися, хоч тимчасові, поселення. У лісах вже були пасіки, які згодом перетворилися в хутори. Одним із таких, який нерідко згадується в історичних документах, був «Покотилів хутір». Маємо всі історичні підстави вважати, що першими поселенцями давньої Покотилівки були землероби, пасічники і рибалки, які вели натуральне господарство.

За часів московського царя Олексія Михайловича на землі Слобожанщини почали масово переселятися українці (черкаси) з Правобережної і частини Лівобережної України, які тоді були під Польщею. Ці переселенці заснували нові міста і великі селища, вливалися в склад населення вже існуючих хуторів та сіл. Власне ці численні поселення і склали вкупі Слобідську Україну, або інакше — слобідські козацькі полки. Саме так з невеликого Покотилова хутора, навколо якого оселилися переселенці з західних регіонів України, утворилося селище Покотилівка.

З історичних джерел відомо, що храми і культові споруди зазвичай православні люди зводили через рік-два або кілька років після заснування поселень. Якщо говорити про Покотилівку, то перша згадка про найдавніший дерев'яний храм на цій території (Троїцький) відноситься до 1629 року, коли в стародавніх літописах згадується про зведення козацьких культових споруд у Змійові, Мерефі й Покотилівці. Вже тоді в козацьких фортецях існували церкви із традиційними українськими назвами: Покровська, Успенська, Троїцька, Петропавлівська...

Немає ніяких сумнівів у тому, що козацька дружина (ймовірно легендарного козака Покотила чи іншого лідера переселенського загону), заснувавши укріплені городища на території нинішньої Карачівки, поблизу руїн міста-фортеці Донця та теперішньої Покотилівки, обов'язково мала б звести тут невеликі козацькі храми. Здебільшого такі церкви були зроблені з тесаних дерев'яних колод, а тому часто страждали від пожеж.

— Покотилівка, так само як і Мерефа та Зміїв, завжди вважалася на Харківщині поселенням козацької звитяги, — розповідає відомий дослідник козацької історії Слобожанщини Анатолій Саяний. — Більше того, є точні відомості про тісну взаємодію кошового отамана Івана Сірка з ватажками сусідніх козацьких загонів.

Оповите легендами Донецьке городище.

Утім, достовірно відомо, що вже у першій половині XVII століття, до початку активної діяльності Сірка, Покотилівка вже існувала як значне поселення, жителі якого мали тісні стосунки з легендарним козацьким монастирем у Змійові та подібним йому поблизу Озерян під Мерефою. Саме сюди втікали козаки після руйнації російської імператрицею Запорізької Січі, стійко обороняючись тут від російського війська...

Руйнація Покотилівки

Сили козацьких загонів і в монастирях, і в заснованих ними укріплених поселеннях були нерівними. Попри мужність козаків та місцевих жителів — багатьох вбили, чимало потрапили у полон, а декому вдалося втекти від переслідування за Дунай.

Війська російської цариці Катерини, що прийшли «на зачистку» козацьких поселень, просто руйнували і спалювали їхні укріплення, помешкання, садиби, культові споруди і храми. Найбільше від дій російських загонів постраждала Покотилівка, яка довго не могла оговтатися від погромів, тривалий час не відбудовувалась.

У Покотилівці, очевидно, відбудовуючи повільно свої помешкання, жителі так і не відродили козацький храм, на відміну від Змійова, Мерефи і Озерян та інших населених пунктів, де відроджували старі православні храми, але вже без козацьких засад. Покотилівці не пощастило. Після «другого відродження» поселення своєї церкви тут ще довго не було — аж до кінця XIX століття.

Культове місце

Однак, як би там не було, а жителям Покотилівки згодом пощастило. Їхнє селище розташоване на історичному, культовому місці. Високі пагорби з великим поселенням на правому березі річки Уди згадуються в багатьох давніх джерелах. Скажімо, добре відомо, що Новгород-Сіверський князь Ігор Святославович ще в 1180-1185 роках заснував на Донці ряд городищ, серед яких було і «Зміїве городище», і «Донське», і «Карачівське», і «Хорошівське»...

Сторожові укріплення, зафіксовані й у 1627 році в «Книзі большому Чертєжу», розташовані на карті між Покотиловими хуторами й поселенням Карачево (Карачівка — район сучасної Покотилівки). Тобто це є ще одним підтвердженням того, що в 1627 році Покотилівка вже існувала.

Можна навести ще один цікавий історичний факт, що вказує на те, що Покотилівка існує понад 380 років. З архівних джерел відомо, що в далекому 1640 році Кіндратій Сулима із загоном відважних придніпровських козаків сміливо напав на татар, які блукали уздовж річок Мжі, Мерли та Уд, й зупинилися в невеликому поселенні поблизу руїн стародавнього міста Донець.

Напередодні татари захопили поселення місцевих жителів, забрали їхню їжу та худобу. Практично всі мешканці тодішньої Покотилівки встигли втекти від татар.

Мужній Кіндратій Сулима знена-цька напав на осілих у Покотилівці татар і розбив їх, захопивши багатьох «бусурманів» у полон (у тому числі й хана Аксака). Залишки татарського війська Сулима відігнав аж у Донські степи.

Завершивши свою звитяжну справу, Кіндратій Сулима звів сторожову фортецію на берегах річки Уди (неподалік Донецького городища) та Мжі (під Мерефою). Він постійно укріплював їх. Ці дві фортеці входили до передових сторожових козацьких рубежів і були одними із найпотужніших укріплень на Слобожанщині. Побудову «Карачіївської» фортеці на річці Уди можна вважати третім відродженням поселення Покотилівка. Відомо також, що, за вказівкою Кіндратія Сулими, у Покотилівці (1641-1643 рр.) відродили і Троїцький храм, втрачений після пожежі.

Дещо про Свято-Троїцьку церкву

Зрозуміло, що на місцезнаходження найпершого Троїцького храму, побудованого через кілька років після заснування Покотилівки 1629 року, вказати точно зараз неможливо. Судячи з усього, вона стояла у центрі укріпленого острога й була невеликою. Після пожежі, що трапилася в середині XVII ст., храм з невідомих причин не відновили. За всю історію населеного пункту на його території кілька разів будували невеликі православні храми, але вони, на жаль, довго не існували. Останній із цих храмів зруйнували більшовики вже після 1917 року.

Місце, де пізніше, вже за часів незалежної України, звели Троїцьку церкву (на околиці Покотилівки), освятили 24 лютого 1991 року. Православний храм із цегли звели лише у 2007 році. Не випадково й обриси нагадують характерний стиль древньоруської архітектури часів Київської Русі. У храмі є свої святині. Передусім, ікони Божої матері «Скоропослушниця» та «Афонського письма», а також святі мощі мученика Климента, папи Римського; протопопа Лаврентія Чернігівського та протопопів Іова та Амфілохія Почаївського.

Варто також сказати про те, що у Свято-Троїцькому храмі селища Покотилівка зберігається також унікальна Пересопницька ікона в дубовій оправі, виготовлена в однойменному монастирі Рівненської області. Цю ікону представники редакції газети «Трибуна трудящих» вручили священнослужителям новозведеного храму, який у 2007 році переміг у конкурсі «Духовна перлина Слобожанщини», що проводився нашою газетою у Харківському районі.

Обриси Свято-Троїцького храму нагадують стиль культової архітектури Київської Русі.

Постать Покотила

Як відомо, у 1654 році був заснований Харків і декілька інших слобід. Переселенці одразу звели стани і пасіки, ловили звіра і рибу, поставили буди, де гнали дьоготь. Біля Харкова було дуже багато лісів і невеликих річок. Розбудову населених пунктів вели осадчі. Так, харківським осадчим був Іван Каркач, у Сумах — Кондратьєв, у Балаклії — Чернігівець.

Не дивно, що осадчі мали великий вплив на устрій місцевих справ. У Мерефі, наприклад, усіма справами керував осадчий Максим Кіндратович Сененко. До 1778 року Мерефа — центр козацької сотні Харківського полку, яка об'єднувала села Хорошеве, Безлюдівка, Покотилівка, Аксютівка, Соколове, Таранівка, Вербове, Бірки, Комарівка, Філіпповка, Артемівка, Тросне. За деякими історичними даними, саме осадчий Максим Сененко призначив у Покотилівці десятником одного з нащадків тутешнього роду Покотилів. Це найреалістичніша версія виникнення назви цього поселення. Хоча є й деякі інші цікаві версії.

Білих плям стає менше...

Зазвичай, про більш-менш точну дату заснування того чи іншого населеного пункту можна дізнатися в давніх церковних книгах місцевих храмів. Такі книги збереглися при храмах у Безлюдівці, Пісочині, Бабаях, Васищевому, Мерефі, Жихарі. А от в Покотилівці такої книги, на жаль, немає. Бо в селищі не зберігся найдавніший храм, який би міг бути унікальним літописним хронографом цього населеного пункту.

...Нещодавно в бібліотеці харківського Свято-Покровського монастиря з трепетом перегортав сторінки требника Петра Могили 1646 року випуску. У цю старовинну книгу було вкладено декілька пожовклих аркушів із детальним списком храмів Харківської губернії та їхніми засновниками, судячи з усього, вкладеними до требника в XIX столітті кимось із єпархіальних священнослужителів. Хочу навести один фрагмент цього списку, в якому згадується селище Покотилівка. «...Курязький монастир був заснований харківським полковником Гр. Донцем, Сумський Успенський і Сумський Предтечів — сумським полковником Кондратьєвим, Краснокутський монастир збудував полковник Штепа, а Сіннянський — сотник Григор'єв, Михайлівська пустинь — Михайлом Васильєвим... у селі Шелудьківці — сотник Коряк, на Покотиловому хуторі — Кіндрат Сулима...» Якщо зіставити історичні дати, то можна стверднo говорити про те, що після 1640 року, звівши сторожову фортецю неподалік Донецького городища, Кіндратій Сулима відродив у Покотилівці й храм, вперше зведений козацькою мандрівною дружиною близько 1629 року і який згорів пізніше від пожежі.

Замість післямови

...Древні пагорби над тихоплинною річкою Уди щоранку огортає густий туман, який стелиться низько-низько, огортаючи нижні вулиці Карачівки й Покотилівки.

— Ой, дивіться, як покотило туманом, — вигукнула сусідці одна місцева молодичка.

— Покотило так покотило, — погодилася сусідка, — і верхньої Покотилівки скоро не буде видно через туман...

Обидві жінки трохи мовчки постояли біля воріт, дивлячись у туманну далечінь, а потім, зітхнувши, пішли у своїх справах.

Василь ЧИГРИН

КЛУБ ПОЧИТАТЕЛЕЙ «ТРИБУНЫ ТРУДЯЩИХСЯ»

✧ *Встречи у фонтана*

НАС ВСЕ БОЛЬШЕ

Во время каждого заседания Клуба почитателей «Трибуны трудящихся» все больше собирается людей, которые, в ожидании своего поезда, с интересом и пользой для себя проводят время в кругу друзей «Трибуны трудящихся»: искренних, отзывчивых и умных людей.

Алексею Борисовичу Соколовскому из поселка Новоселовка Нововодолажского района уже больше 70 лет, но он часто приезжает в Харьков по своим делам. Очень обрадовался, когда однажды на Привокзальной площади встретил группку людей с газетами в руках. Они обсуждали очередной номер «Трибуны трудящихся». Примкнул к этой группе людей, и вот уже более 4 месяцев все никак не может «отделиться». Уж больно интересно общаться в кругу новых друзей. Алексей Борисович передает наилучшие пожелания всем читателям газеты.

А вот что написала в письме читательница Евгения Ткаченко из Харькова: «Однажды, года два назад, я как-то равнодушно, невзначай начала читать вашу газету «Трибуна трудящихся». И чем глубже погружалась в чтение, тем больше она мне нравилась. Потом я поняла почему это происходит. Просто практически каждый номер состоит на 60-70 процентов из писем читателей и материалов внештатных авторов, которые очень жизненные и актуальные. Газета просто соответствует своему названию, воплощающему глубинную сущность издания — быть трибуной трудящихся, рупором широких масс простых людей. И это здорово!»

Немного совестно мне в этом признаваться — как-то опаздывал я на очередное заседания Клуба почитателей газеты, спешил. Спасибо метро, — за считанные минуты можно одолеть 2-3 станции. Однако все же немного опоздал — было уже 18.15. На станции «Южный вокзал» выхожу на поверхность и с удивлением наблюдаю — «пятачок творчества» между двумя малыми фонтанами полон поклонников и почитателей «Трибунки». Все терпеливо ждут меня, не расходятся. Значит для всех этих людей наша с вами газета стала чем-то важным, особенным в жизни. Например, для замечательного литератора, художника, поэта и философа Интании Сив (многоуважаемой Танечки Семеновой), которая стала своеобразным творческим талисманом газеты, настоящей Музой вдохновения для газетчиков.

Спасибо, Таня, за ваше самобытное и неподражаемое творчество, за вашу неповторимую харизму, за свет и тепло, которое вы излучаете людям!

Борис СТАВИЦКИЙ, основатель и ведущий

✧ *Исповедь беглеца*

«Уповаюсь свободой...»

Во время одного из заседаний Клуба, к беседе присоединился юноша лет двадцати. Представившись Вадимом Макаровым, он поведал свою историю...

«В начале лета я вынужден был бежать из оккупированного Донецка. Хочу попробовать перевестись в какой-нибудь харьковский университет, ведь проучился два года в Донецком коммерческо-торговом институте им. Туган-Барановского. Однако понял, что высшего образования я там не получу. Атмосфера в самом институте и в городе становится просто невыносимой. Студентов-парней очень часто гоняют на военные сборы, на строительство блиндажей и окопов, на митинги и собрания.

Собственно в Донецке жизнь теплится только в центре города. На окраинах — запустение и разруха. Комендантский час, который длится уже четыре года, просто достал. Никуда вечером не выйдешь, чуть смеркло — постоянно вынужден смотреть на часы, чтобы успеть вернуться домой к 10 часам вечера. Если военный патруль остановит в неположенное время — можно и «на подвал» попасть.

Поговорить о чем-то «крамольном» страшно даже дома, ведь родители и соседи тоже всего боятся еще больше. Могут даже донести «куда следует».

В Донецке уже несколько лет ничего не строится, не ремонтируется. Даже в центре здания стоят облупленные, большинство торговых центров и магазинов закрыто, мобильной связи фактически никакой. Знаменитый стадион «Донбасс-Арена» зарастает сорняками, высокой травой и дикими кустарниками.

«Изюминкой» оккупированного Донецка можно назвать разве что «отжатый» бывший ресторан быстрого питания «МакДональдс» и переделанный на донецкий манер в «ДонМак». Это просто убожество!.. (Вадим предоставил редакции фото этого чудо-ресторана, сделанное мобильным телефоном).

Эти три месяца, что я нахожусь в Харькове, — просто «кайфую» и наслаждаюсь свободой и насыщенностью харьковской жизни. Всего того, что есть в Харькове, уже давно нет в Донецке. Это надо понимать тем, кто так ратует за так называемый «русский мир».

Для себя я решил точно, что останусь в Харькове, даже если придется испортить отношения с родителями, которые, к сожалению, симпатизируют оккупационной власти — так называемой «ДНР». А для меня важнее свобода, возможность жить и ходить по улицам не оглядываясь, делать то, что хочу, и поступать соответственно своим личным принципам...»

✧ *О сокровенном*

СЕРДЦЕ ГОРОДА

Каждый, кто живет в Харькове, гордится любимым городом. Это чувство укрепилось корнями, проникло до самого донца сердца. Ощущать себя винтиком налаженного часового механизма дано человеку, горячо любящему родной кров. И где бы ты ни был, возвращаешься с радостью в отцовский приют. Он тебя встретит крепкими объятиями могучих великанов дубов, низким поклоном гибких березок, шелестом тополей, кленов, душистым ароматом лип...

Красавец, любимец, нет лучшего города на свете. Ласкают душу золотые купола Покровского монастыря. Колокольный звон отзовется благодарственной молитвой о мире в душе, сохранности сердца города — живоносного источника «Веры и Надежды». И забьется сердце в унисон с миролюбивым сердцем города. Это умиротворенное чувство будешь бережно нести в себе. Жить, любить свой город — органическая основа гражданственности.

Маргарита ГАСАНОВА

✧ *Читач запитує*

БУВ ГАРНИЙ ХРАМ

«Шановна «Трибуна трудящих»! Ви дуже багато пишете на своїх сторінках про старовинні храми Харківщини. Надзвичайно цікаві матеріали. Я знаю, що у селі Веселому до революції була дуже гарна церква. Не могли б ви детальніше розповісти про цю культову споруду.

Юрій Самохін, село Веселе».

Так, дійсно, історія села Веселе тісно пов'язана з Покровським храмом, який звели на цих землях ще близько 300 років тому. Найперша церква, звичайно ж, була дерев'яною, а в XIX столітті побудували вже кам'яну культову споруду.

На початок XVIII століття у Веселому діяв Покровський храм із церковно-приходською школою та бібліотекою. Багато людей в селі ще змалечку були грамотними.

У 1822 році володарем села став прогресивний дворянин Іван Степанов, який звів чимало церковних споруд в липецькій стороні, а його син Михайло звів кам'яний Покровський храм в селі Веселе, який багато десятиліть був окрасою й архітектурною домінантою невеликого населеного пункту.

Місцеві жителі дуже шанували свою церкву. Так було аж до більшовицького перевороту 1917 року. Навіть після революції ще понад 10 років тут відправлялися церковні служби, аж поки на початку 30-х років її не розібрали на цеглу представники комітету незаможних селян. Так Веселе втратило свою духовну перлину. Зараз тут знову відроджують великий храм канонічної архітектури.

Василь ЧИГРИН

✧ *Давайте поговоримо!*

НЕ МОЄ ДИТЯ.....

«Трибунка» для мене не просто газета, вона давно вже стала чудовою співрозмовницею, з якою хочеться поділитися своїми думками, враженнями, мріями...

Нещодавно йшла по вулиці, у центрі Харкова. Поруч зі мною жінка невизначених літ котила у візочку немовля. Спека. Дитя з тямущим поглядом (засмагле чи від природи, чи від півдня), поривалося до неї, ворушило ніжками-ручками, вигинало спинку, усім своїм видом показуючи, що хоче, щоб взяли його на руки. Коли впевнилося, що це не допоможе, почало щось щебетати. Не стерпла, звертаюсь до неї: «Воно ж з Вами розмовляє, тож відповідайте!» Вона спалахнула: «ЦЕ НЕ МОЄ, я своїх вже двох вигодувала...» НЕ МОЄ... Without comments... Але їй невтямки, що на підсвідомому рівні, на підкірці, немовляті запишеться її образ, і не пройде вік, це ще ой як проявиться...

...Завдяки мужньому чарівному ведучому авторської програми Дмитру Комарову, який любить світ і людей, що відповідають йому тим же, ми переглянули недавно сюжети про Японію. Дивує парадокс: країна тримає високий рейтинг по кількості довгожителів завдяки вживанню морепродуктів, й одночасно по кількості самогубств через шалену працю до повного виснаження... Та найголовніше, там цінують людей, плекають любов до кожного ще з малих літ. У Японії, як відомо, справжній культ малих дітей. Там, здається, навіть такого вислову немає: «Не моє дитя...»

Тетяна КОСТОВА,
палка шанувальниця моєї співрозмовниці — «Трибунки»

✧ *В озере сердца*

ЦЕНИТЕ ЧЕЛОВЕЧНОСТЬ

Дорогая моя «районочка»! Снова пишет вам Виталий Кирпатовский из Манченков. Очень благодарен всей редакции газеты «Трибуна трудящихся» за глубокое понимание поэзии, за дружественное отношение к поэтам и за публикации моих стихотворений.

Для меня это особенно ценно в связи с моим возрастом и физическим недостатком. Сейчас не имею возможности активно продолжать участвовать в литературных студиях и публиковаться в соответствующих изданиях, так как заочное участие не воспринимается. А ведь произведения пишутся не для себя, не как личное развлечение, а как духовные всплески импульсов извне.

Такая информация обязательно должна быть передана многим людям, чтобы их души воспринимали и извлекали что кому нужно, какие — недостающие эмоции, какие — вдохновение, а какие — пищу для развития. Только когда такое происходит, поэт счастлив и может творить дальше.

Очень ценю высокую роль вашей газеты в реализации этого феномена творчества и безмерно благодарен за соучастие.

ИСТОЧНИК

Поэт — одинокий странник
Идет по долине исканий,
И держит в руке посланник
Посох любви и знаний,

Будит тоску по стремленью
К духовному совершенству,
Ко светлому проявленью
Небесного верховенства.

Восемь дорог сойдутся,
Куда приведет подорожник,
Живая вода польется —
В озере сердца источник.

Виталий КИРПАТОВСКИЙ,
пос. Ударное и Манченки

ТРИБУНА трудящих
www.tribune.com.ua Життя продовжується!
Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Заснована: 18 липня 1937 року
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»
Офіційний сайт районної ради: http://www.khrada.gov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua
Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Євгена Котляра, 4.
E-mail: Tribuna2017@ukr.net
Тел. 712-00-56.
Тел./факс 712-37-10.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. При підготовці газети використовується інформація та фотоілюстрації з відкритих джерел.
Газета надрукована ФОП Садковий В. Л. вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Заг. наклад 11025 компл.
Наклад передплат 1000 компл.
Передплатний індекс 61805